

# בנין ישראל

(חברה חודית נע"ם)

יצאה למכירה

## סריה של אובליגציות

נושאות רותים

5 אחוזים שנתיים

מובטחות במשכנתאות על נכסי דלא ניידים.

החלוקה הראשונה של ההלוואות

תהיה ביום 1 ליוני 1931

### ארצי-ישראל

אכן, כמתוך בת-קול של דמטה דקה הכריזו אז סוקולוב חגיגית, כי כנסיה-בת מצוה זאת נחשבה בעיניו כאחרונת הגולה ובלכות הצירים מארץ-ישראל, עם כל מיעוט המספרי, המו געגועי אין-גבול לכנסיה היידי, שרבים אמרו לכנסיה בתל-אביב, העיר העברית הראשונה, להותם היו אלו רק מלים גבוהות, רק הבטחות שוא, ומד הגיע מועדו של הכנסיות הנוספות לא הרעם גם קול אחד לטובת הרעיון הנערץ, וינה, באזל, כרלסבד ובאזל שוב—רק לא ציון, רק לא תל-אביב, ולכשהרהיב כותב שורות אלו להריץ בשם ארצו המאוכזבת את דבריו הבורעים לארבע מאות צירי הכנסיה הטיס-וויית מגשוהו אלה בבת-צחוק שאננים.

עוד לא הגיע השעה — העיר לי סוקולוב בנחתותו הידועה, ואוסישקין שתק, וצירי אי גם הם, מאובלים ומדוממים, לא ידעו איך ומה...

לא הגיעה השעה, רבון העולמים — אם לא הגיעה בעשר שנים אבל מתי תגיע?

בצורתה דיקלית, וכל יהודי מיהודיה, בין אם משלם הוא את השקל ובין אם הוא מסרב לשלמה, ציוני הוא מאליו. ביהודה חדלנו להיות ציונים להיווננו בה רק יהודאים, ובתור-כך לא לכנסיות ציוניות יוכל להיות משא פנים בלתי-אם למורשון או סנס משלנו ככל עם חפשי על אדמתו.

בגולה המצב הוא אחר, שם יותר מתמיד, הציר-נית היא יקר ליהדות החולה, היא נשמת-העם כולה, הוא יסוד היסודות להנצחת. מתוך כך ערכן העצום של הכנסיות הציוניות בעבר גם בעתיד.

בל-נא יסעו, אבל, מנהיגי הציוניות העולמית, מאז הכנסלה הציונית הראשונה שונו הדברים מן הקצה אל הקצה, ארץ-ישראל אינה עוד דיגלר בלבד ממשות היא מכל צד, ומאתם אלף יהודאים העכשוניים הולכים וקרבים לרבע המליון המקוה בעוד שנים מעטות רק, אם עוד קטן המספר, גדול לאין-ערוך הכח, ושקול הוא כבר מעכשיו כנגד כל שבעה-עשר מליוני היהודים בתפוצותיהם כולן.

שעל-כן שקר תעשה הכנסיה בנפשה אם תאמר לדבר בשם עם ישראל מאין לה חיבור מידו וקרקעי עם הארץ אשר לה כל מאמציה.

גם מפי גדולי יידי, מפי אשלי רברבי, מפי ארנס רמי המעלה, שנשלחו אפילו לקונגרס כפעם בפעם, נשלחו במחלקה הראשונה ושם בקונגרס שאלו את השאלה: (סוף בעמוד ב')

מה שהיה אפשר לפני שלשים, עשרים, עשר שנים אפילו, אינו אפשר היום.

רק מתוך מגע ישר ומתמיד עם חלוצת העם — יהודה במאתים אלפיה — תוכלנה כנסיות העתיד לשאב את אותם המרצים ואת אותם הכחות הנחוצים לה להתחזקות בעתיד, ואם כח מושך כל-כך לז'בוסינסקי במנאמי מתוך לארץ-ישראל לה ורק לה חייב הוא את קסמו זה, כאליל היוני ההוא, שחזר לבריאותו עם הניחו את פעמיו באדמתו, כן גם הוא — אדמת ישראל ואיירתה הן הן שנתנו לו את קסמו.

רק בציון — ולעת-עתה בתל-אביב — תחדשנה כנסיות הציוניות הרשמיות את נעוריהן.

רק בציון ינתן לה כח הדחיפה לפעולותיה בעתיד.

כציון שתהיה, כמובן, חמשים ואחד אחוז לציריה, ומאה אחוזים לדעותיה.

## כה אמר עזמות

אשרי ישכי כיהן  
ר. עזמות החליט הפקס להכבד ולשבת בכיתו ולא לנסע אל הקונגרס בכל, מפני כמה טעמים: ראשית כל, לומר אני משני מנהיגי הדור כך צבי ובכנוריון, שגם הם נשארים כאן ושקטם ונימוקם קטם, אומרים, כי תושבים הם מפני התפרצויות של מחסרי-עבודה והדילומסטים שלנו סוכרים כי אינם רוצים להכנס אל "הקואליציה" בקונגרס, וכוחרים הם להשאר בחוץ... ולב שרים ומנהיגים מי יודע? והשנית — למה אכתי? — אין פשוט להוצאות תוך, אינו מנהל קרנות ולא פקיד המקבל 50 לאי לבחור וללמוד האי פסק מתה כרטיסיהנם לפקידים מפני טענה שהיה ושלישית — חתו הקיקר שבקיקריוסו קל, מי אמש את צאן הקרשים ואיך אוכל להשאיר את הקהל שלנו בלא השגתו? וסי יספר לכם את כל הפרטים של המלחמה שתהיה אייה בין הסככי ואגרי אחרי שכיחת הנשק?.

ובינתיים קבלו החוקים של קביה בעשיק זו סכח נמצאת בזכרון משה ובני עשרת-השבטים הרביצו כחם בדבקי וכראוי להם ושקלו לכפרפסיתון לכפר על כל פונותיהם.

כשתחפשו שוכרי שכת-כילק על פני החנויות בעשיק התחילו צועקים כורכם, שאבקם, שאבקם, שוכרי עזו להם הספרים והחננוסו, לכו אל הספרים.

ובקני ראיתי בשבת זו בחד יודלמי אחר, שקבר לפני בקור-הלים הוסיפילי תקשן סגרת כפרחסיא, נש אליו יהודי בעל שפרייטיל ותחילי ספיף לו מוסר:

— סמיטיש? שאבקם? כפרחסיא? והחחור קנה לו? — קבלתי היתר מהסופטי... והוסיף לעשן.

והרבינים הגדולים שלנו אינם טומנים יד כצלחת ומכתמים את רגליהם החלשות לדבר מצוה. בשכות חקך הלכו שניהם אל הנציב ודרשו מאתו בכל תקף לאמר עפי חק הממשלה את משחק כדור רגל בשבת, והנציב — כך אומרים — היה מוכן ומוכן לעשות רצונם ולהוציא נורה חדשה על "המכבי" — למה לא? — אלא שהקיבה הוא גם אלוהי הספורט ומקדים רפואה גם לסכה זו, וכך צבי תלפן סיר לנציב ואמר לו בפרוש כי משחק כדור-רגל בשבת הוא ענין פנימי ואין לממשלה לחתך את עצמתו בענינים שכין ישראל לישראל...

הוא אשר אמרתי לכם, רבותי: השטרייטיל קולח על ראשו, בעל כרחו ושלא לטובתנו. והא ראייה: בקונצרט האחרון של ויטוריו (היום כלעיו וינברג סמאה-שקרים באולם האיטלקי, לאחר שוסר כיד חומרה המוכה עליו סענינא דיומא: שירי נענוקים על אהכתו ומשיריו של שטרניחובסקי — אנו קודשירישראל ואתם המכבים — ירד אל הפסנתר ולזה את עצמו בשירת "הי סלך" וכיהניק ל-גאות לבש-ראח הקהל והנה שטרייטיל אחד בעל-מונבות התחיל סטפם ועולה על גבו של המוסר ומשם על ראשו, והשטרייטיל סכסח את פארו, ובכל זאת עמד ויטוריו כפראק" השחור שלו, כהיזה הלכנה והמבריקה וכשטרייטיל... תרוב על ראשו, ושר את שיריו ואת נקים ומירותיו, ולאט לאט הרים את ידו השמאלית כשירו הישנה ספזות על כפתורי הפסנתר, אחו בשטרייטיל חרק אותה בכל כחו ארצה, והוא שר בכח

גם תלחה: הי סלך, גאות לבש... זה היה ספר לשטרייטיל של אנריי, איך היה אומר טוביה החלבן של שלום-עליכם? — מונבתא דחזירתא לא סחנתא שטרייטילנתא.

וזאת השטרייטיל של חברי חסופתי — לא נלכש ולא נלכוש על ראשי צעירינו, המכבים... ומספרים כי ר' נת, השמש הצפתי של הכותל המערבי, היה הקרבן הראשון של הפסיד, ובשבת זו פטרו אותו מקריאת התורה על יד הכותל.

והדבר פשוט מאד: שלש עשרה שנה של "ביונים" ושל סחורה-כתורה מלאו לו על יד הכותל, וכיון שהגיע ל"בר-מצוה" אמרו לו: "ברוך שפטרנו".

תכל רק, שלא יכלו לברך עליו כרכה זו לפני שנתים...

ורושטי תדורות שלנו מצאו סוכים לאי-הצלחתם של הקונגרסים הציונים ואומרים: הקונגרס בקרלסבד הובילנו אל המרחץ... הקונגרס בצוריק — אל תקרא צוריק אלא צוריקי-אחורנית, והמאורעות שהיו שכוכ אחד אחריו סוכיחים, הקונגרס בבול הוא בלי-סוף, וחלואי שיחיה בר-סול רק לא זה של העתון ב"א".

אגב, הקונגרס הראשון היה בבול וגם האחרון יהיה בבול, ומכאן ואילך תהיה הכנסיה הציונית או בירושלם או לא כלום, וזכה כוונתי, כמדומני, לדעת גדולים כמו בן-אבי והסאירי שלנו.

והידעתם, תיכנתהיה השתא אספת ה"פרדים"? — לא במית, לא בנס-ציונה ואף לא ברחובות כי אם בקרלסבד, סחכת שכל חברי ה"פרדים, כלומר האכרים הפרדסנים נמצאים במעונות-הרפואה של קרלסבד...

ואם איני טעה — וכו' וראי איני מועה! — רק לפני עשרים שנה, ואולי גם לפני עשר שנים, היו רב פרדסני-קרלסבד קבצנים ודלפונים — אל נא יהיה להם לכזיון — שהלכו רגלי בכל יום סוואריא-ל-חנין לרחובות כדי להשחכר שני בשליקים (שילדינג אחד) ליום, ונפשי הבורגנית אוסרת לי — ירכו פרדסנים כאלו בארצנו ויסקטו הפועלים תורים כפרדסיהם, אכ"ר!

שאלו:

ספני מה נחוצים שלשה מנהלים לקרן-החסוד כזמן של קסוצים וקצוצים כסודרות? וקני כלשונם הנרסנית: הנמטק הוא — הגעשקפטס-פיהרקר", הרמן הוא — הגעשקפטס-לייטקר", וליב יפה הוא — הגעשקפטס-סאכקר".

והיפה שכדבר הוא, כי שלשת בעלי הגעשקפטין (עסקים) הניל עולים לנו בשלש סאות לאי ויותר לחדש...

וזאתם, הלא אהבתם לשמק מקשיות, האין זאת? ובכן, אספרה לכם מקשיה נאה וכלתי ריביוניסטיס כלל.

ספריים על איספראוויניק אחד (ראש המשטרה) מקיירה אחת יהודית ברוסית, שהיה נוהג לאכל בשבת על שלחן הנבאי דגים סמולאים וספולפליים של חיתודים וגם קוניגל ופשטידא וחמין, וכשהיה בא לביתו של הנבאי היה זה מצוה לאשתו להגיש לשלחן סטקטים לפני שר המשטרה, כסנתג היהודים ברוסיה לפני הסלחמה, סחכת שהאיספראוויניק היה דן-יהודי בעיירתו וידו בכל משלה בימים ההם

פעם בא האיספראוויניק בשבת-קרש ותנישו לפניו שלחן מלא מאכלי שבת, ואגב שיחתו עם הנבאי ספר לו

כאנחה כי הלשינו עליו כפרסכורג ופטרו אותו סססמרתו. כשאך ססע היהודי כי האיספראוויניק פומר, אמר סיר לאשתו: "לאה, נקתם אראפ די פיש ו' לאה, הסירי את הדגים".

וכן בנידון חיים ויצמן.

סכיון שראח לי פס קי, מנהיגי הציונית באסריקה שקלה לגדולה ונקשה לגבאי ראשון אך ורק הודות לויצמן, כי רבו זה לא יבחר לנשיא בקונגרס הבא יצא כסאמר כ נגדו וצוה סיר, להוריד את הדגים...

ובעתונו יגור-פלסטיין סספר [1] נהפרס סאמר כשם The unmistakable trend (כיוון שאין לסקות בו) שכו הוא ססביר לקוראיו: היות וציוני גרסנית הנחשכים לחסידיו הגדולים של ויצמן, החליטו לקבל את התפטרותו, על-כ מחויבים גם ציוני אסריקה ופולניה ללכת בעקבותיהם ולהסיר את הדגים מלפני ת-איספראוויניקי שלנו...

ומסתמא ססעתם כבר — בשורות טובות נשסקות סרחוק — על תגורה החדשה, שנתרגשה ובאת לא עליכם, על הנכרים הנשויים בתיא?

הקיריה הוציאה פתאום חק ולא יעבר, שכל כתי-הקפה והשקשוקים בכל רחבי תיא ינעלו את רלתותיהם לפני הקהל כחצות, ובכן, ויחי בחצי הלילה, וישלג-הלכנון, שכו היו סתכנסים כל תכעלים אחר יציאתם מהסינסת או סכתי-התיאטראות ועורכין "חצות" עד אור הבקר — נאלץ לסגר את שקריו ספנים ומאחור, כיריתו כשקתה, אין יוצא ואין בא, אין גלירה ואין נוה וכל האורחים לסיניהם נסטים כשלג והולכים כחלילה לישון לביתם...

נקל לשער את האנדרלמוסיה שקמה בין הכע לים, מה עשו? הלכו ושלחו סשלחת סתוכם אל הקיריה ואחד מהם, בעל קסנטיפה ידועה וסתותיקין של של ג (המשך בעמוד ד')

### הועד הלאומי עוזר למילס

המפקד הולך ונעשה לעבודתו.  
 בעד הלאומי דנו עליו בסודיות.  
 הקהל מתמרמר. הקהל חושד ובצדק. שהמפקד  
 זה החליה את החרוזה של תוכירי ועדת שאו. סימפסון  
 חמסר והשחר של פספילר.  
 אבל הועד הלאומי לשיטתו.  
 הוא עוזר למילס.  
 הוא חושש שמה מילס יכשל חו.

(המשך מעמוד א')

הלבנות, מען בשתי הידים ואמר: ביקש יעקב לישב  
 כשלוה וקפץ עליו רגוזה של העיריה. הרי סוף סוף  
 נשאר רק שעות קונג יחידות שיכול יהודי ליהנות  
 מחייו ולבלות קצת בקפה רחוק סביחו זו אשתו, ונב  
 ווחן לקחו כמתנו. עכשיו - אנה אנו באים ?  
 שני הרוקים, שאינם יודעים עדיין טעם של  
 ריחים, שבעו בנחמה את הפענות ושלוו אותם לנברת  
 שושנה פוסיק. היא קבלה אותם רוקא כסבר פנים יפות,  
 ושם נתגלה להם מקור הרקת. היא הראתה להם תוכיר שלוח  
 כמנס היריבו, שנחתם כירי 411 נשים צעירות חקנות  
 מתא המתאוננות כורה שחן מתקנות מכעליהן כל  
 תלישה כפטים של כתייהקפה ושאר הקלייולך למיניהם.  
 אחרי מינס ארוך המכימה סוים, שישובו בכתי-  
 הקפה עד שעה שתיים אחר הצות, עד האשמורת  
 הירוקה.  
 אומרים כי הבקלים הרווקים החליטו להמשיך  
 על החולות עד זמן קריאת שסע של שחרית...

בשכונת האחרון נודמתי לכדיה שלנו ובאחד  
 המשרדים נתגלה לפני סחוח קסן ויפה, שרשכתי לי  
 לזכרון להביא לפניכם הפקס.  
 סים לנרוי שנתה את אחת מתלמידותיה אל  
 העיריה לשלם עם השני לתקונים בבנין ביה"ס אולינה  
 דהרוששילד, וקבלה הנקרה מהגזכר קבלה ערבית על  
 הסכום ששלמה נכנסה אל אחד המשרדים ושבו  
 נמצאתי אזו ופנתה אל הפקיד בבקשה להרנם לה את  
 גופה הקבלה לאנגלית, ואולם, כראותה פתאום כי  
 הפקיד פתחיל לכתב סימין לשבאל וכאותיות עבריות,  
 בבוזה ושאלתו:

האם אחת מיסטר תאנאם?  
 לא קנה הפקיד בעברית.  
 חספה הנקרה את הקבלה סירו ואמרה כבחלה:  
 לא אני רוצה רק אנגלית... אני פוחדת  
 להביא לסנהלת תרגום בעברית.  
 ותלמתי

וכאשר שבני-הודו תכריוו "במול מלאכה  
 לזכר שישנה הקדושים שלהם ותמסלה הכריות, כמול  
 מלאכה על המסע עד אחרי הקונגרס, כנראה, כגיל  
 שלשה מאחרם החלפתי גם אני לשם סולידאריות להפטיק  
 הפקס עד קשיק הבקלים.

דום העברי של יחיאל ורקר ירושלים

הייתות כבוד עיי מלכים ורוזנים.  
 הדיר סלומון, הודות לנו המקסים והרוחני,  
 חודר הוא ללכות הפונים אליו לשאל בעצתו, נתן  
 פרטים מדויקים על עבודה, נסיעות, נשואים, אהבה,  
 בריאות, תוצאות משפטים וכ'ו.  
 באומיד לשאלו בלצחו לפני נסיעתו, ותמצאהו  
 במלון -ניר-יורק, תל-אביב, שדרות רוטשילד 25.  
 לראות את הדיר סלומון  
 ז"א להאמין בנשים ונפלאותו!

### צינקוגרפיה

יונה רידזינסקי  
 תל-אביב רח' הרצל 7 פנת שד. רוטשילד  
 מבקל כל מיני עבודות  
 צינקוגרפיה שטריק.  
 איטוטיפיה לכל מיני צבעים.  
 טכניקה הכי חדישה, עבודה דיקנית  
 במחירים נוחים.

מוכו להסתגל לתנאי המקו החדש וכדאי  
 לציין שאחד מהנסיכים נכנס לעבוד בתור  
 מבשל. והשני למלצר והשלישי לרקדן.  
 והרביעי למשחק בלליקה וכן הלאה הסרט  
 הנ"ל מלוו בשירים יפים

בשנוע הבא באולם ראינע "עדן"  
 ארץ החיוכים  
 ריכרד טאובר

### אל תכעו לקונגרס

או לאירופה  
 מבלי לקחת אתכם ענינה מתעשית "ארז"  
 המפורסמת בטיבה, יפיה ועדינות טעמה  
 תל-אביב נחלת בנימין 67 פנת שדרת רוטשילד

### תוצרת י

תכירו בסמל:  
 עשוי בא"י

### חברת זמנה גולדברג בניו ואכטמן בית חרשת לעבודות עור

ארנקי גברות  
 תיקי משרד  
 כיס  
 חגורות

תל-אביב  
 נחמני 15. ת. ד. 725  
 טלפון 698

### טליתניה

ברצונך שתפילתך תהיה שלמה  
 תתעטף בטלית של תוצרת הארץ.

טלית של בה"ח טליתניה היא מפורסמת בטיבה, יפיה ובזולתה

בקנותך טלית של בה"ח טליתניה - קיימת גם מצות: וחי אחיך עמך !!

בה"ח לטליתות טליתניה דוד אבנר תל אביב ת. ד. 270

לסוחריו חו"ל - חברות ציוניות - הנחה גדולה

המתרחקת קצת מהגבול - נאנסת, ויש ונכחו מעינים  
 לבא לתוך שכונותינו ולאנוס.  
 וכדורים פורחים אצלנו לפעמים תכופות ונופלים  
 קרבנות, וגואל אין להם.  
 וככה אנו חיים, ובסח שמעתם שהכל אצלנו:  
 -אולרייס.

וגם בשאלת העליה ההתאזרחות אין חדש.  
 חיימסון חדש את החוזה שלו עם ממשלתנו  
 לחמש שנים חדשות.  
 חיימסון שלנו, זה שכתב פעם ספר על הציונות.  
 וכמו שנהג עד עכשיו ימשיך גם הלאה:  
 יהודי כי ירצה להתאזרח - יכתת את רגליו  
 שנתיים-שלוש ותשובה לא יוכה לקבל - אבל לעומת  
 זה יעבירו כבני מרון את כל חסאיו לפני בית המשפט.  
 וכל גט שנעשה בפני משרד הרבנות יהיה פסול, וכל  
 מי שידרוש להביא את קרוביו או את כלתו - יקבל  
 תשובה שאין סרטיפיקטים, וכל יהודי עשיר שיצא  
 לתייר את ארצנו - לא יורשה לו לראותה - מחשש  
 שמא תחשק נפשו בארץ, וכל פועל או מומחה יהודי  
 שידרש להביא - יראה על חוסר העבודה אצל הערבים,  
 ומרגלים ישלח אל האניות, בכדי להכשיל את הגולים  
 בלשונם ולמנוע מהם את כניסתם לארץ, ופנסק הנוסעים  
 יתנהל הלאה, ואזרח איי, אם יאחר בחוף-לארץ יום  
 אחד מיותר - ימהרו לפרסם בעתון הרשמי שנשללה  
 ממנו אזרחותו, ואם אשה וילדים יש לו בארץ - יגורשו  
 כנתינים זרים, וסרטיפיקטים לעולים חדשים לא יתנו  
 לנו, ואם יחליטו על מספר מצומצם של סרטיפיקטים  
 יעכב אותם חיימסון עבור תיירים וכ'ו.

כן, גם בשאלה זו אין כל חדש בארץ.  
 ואשר למצבנו המדיני ?  
 גם בזה אין כל חדש.

מספד הכריו על פרלמנט ערבי, ואת הכרותו  
 הוא מקיים, אמנם באסיות מדומה, אבל בצעדים בטוחים,  
 בארץ נעשה עכשיו מסקד, והמסקד כמובן יראה את  
 אשר מסדריו רוצים להראות, להבלים ולהוכיח, ורשימת  
 בוחרים תסודר, ובחירות לפרלמנט הערבי תהיינה,  
 היישוב העברי אמנם הכריו שלא ישתתף בבחירות  
 אבל הסתדרות העובדים עדיין לא אמרה את מלתה  
 האחרונה, על פיסי-פיסי הם כבר מסכימים, על  
 פחות מפיסי-פיסי הם יסכימו לאחרי שקבלו פקדה  
 מהאינטרנציונל או מהתברים פספילר, מקדונלד  
 וקפלנסקי.

ואם הישוב, ח"ו, לא יסכים ללכת לבחירות, או  
 הממשלה תמנה את התברים היהודים, ומגנס וחבריו  
 יסכימו להיות חברים נמנים, וכבר היה מעשה שמגנס  
 נמנה כחבר לוועדה מצד היהודים והיהודים מהו, ומגנס  
 בכל זאת קבל את המנוי.

יש רק לחשוש מחברת השקצים, מאותו הסוג  
 שתקעו את הדגל על הביתן בפריז, שמא הם יפריעו  
 במקצת.

איך שהוא, פרלמנט ערבי יהיה, עם יהודים או  
 בלי יהודים, אבל הפרלמנט הערבי בא"י זוהי עובדה,  
 וצרות ב"ה מהפרלמנט הזה לא יחסרו לנו בארץ.  
 ובדבר מניעת קנית קרקעות ע"י יהודים,  
 גם בזה אין כל חדש. הפקודה הראשונה נתנה  
 ע"י בולס, ואת קרקעות בית שאן חלק לערבים הרברט  
 סמואל שלנו, והפקודה להגנה על אריסים - נתפרסמה

במתנה לערבים, וזו מתנת מה-יפית, והכ...  
 כנהוג אצלנו.  
 הערבים הם פקחים, קבלו מה שקבלו חזרשים  
 הלאה, בדיוק ההפך ממה שמנהיגנו עושים: פותרים  
 ויותרו הלאה.  
 כן, צירים יקרים, - בארץ ישראל אין כל  
 חדש.

רק עוד דבר אחד הייתי רוצה להודיעכם, הודע:  
 הישוב, זה החלוץ היושב בחסירות בארץ -  
 התבגר כבר בארצו, ויודע כבר את אשר נעשה  
 מסביבו, ואם אתם היושבים שם בגולה - אינכם יודעים  
 מכל הנעשה אתנו כאן, ואם אין כחכם וילתכם לבא  
 אלינו או אם סרם גמרתם בלבכם לעזוב את סיר  
 הבשר והדגה אשר בגולה - אנא אל נא תחליטו שם  
 שום דבר על חשבוננו.  
 החליטו מה שתחליטו - על הדברים שביכלתכם  
 ובידכם לעשות עבור הארץ, אבל אל תחליטו שם  
 על הדברים מה שעלינו לעשות כאן בארץ.  
 כי את הארץ טרם טעמתם ואת כאבה טרם  
 כאבתם.

ועוד הודעה קטנה:  
 הארץ שלנו - ציון שמה.  
 ואנו תושבי הארץ חושבים, שציוני הוא זה  
 היושב בציון ממש ולא זה ששוקל פעם שקל או שנתן  
 פעם נדבה עבור היושבים בציון, כי איהו ערך יש  
 לנדבותיכם של פרושות, בו בזמן שאנו בארץ מקריבים  
 מדי יום ביומו נפשות.  
 ולכן, אולי תואילו לקרא את הקונגרס בשם  
 אגודה -למען ציון, אבל בכל אופן לא בשם -ציוני.  
 כי אנו, תושבי ציון איננו מודים בזה, שהגם -ציונים'  
 אדרבה, באו ושבו בארץ, ותהיו לציונים כמנו.

### אולם ציון

תכנית ממוצ'ש 20 ליוני 1931  
 ובמשך השבוע יוצג  
 גורג' ארליס גבור ד-יזראלי

אבי הבמה המסך בימינו  
 ולהקמת משחקים מובחרים  
 בסרט החדש

### האלילה הירוקה

מסתרי היכלי הודו... בליטים אל פראים...  
 הקרבת אנשים לאילים... תפאורות וסופות

הוד ומסוריות, תכן עוצר נשימה...  
 הצגה מלאת ענין!

סרט מזמר ומדבר ב-100 אחוז  
 שתי הצגות בכל ערב  
 ההתחלה בשעה 7<sup>15</sup> - 9<sup>15</sup> בערב.